

วาจา ประกาศิต

คัมภีร์เปลี่ยนคำพูดเป็นมนตรา
เนรมิตโชคชะตาด้วยตัวเอง

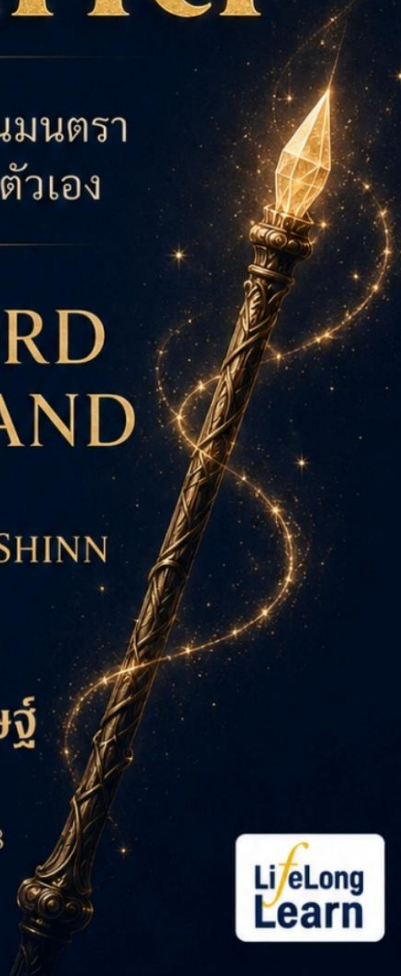
YOUR WORD
IS YOUR WAND

โดย
FLORENCE SCOVEL SHINN

สุระ นวลประดิษฐ์

แปลและเรียบเรียง
จากต้นฉบับปี ค.ศ.1928

LifeLong
Learn

วาจาประกาศิต

คัมภีร์เปลี่ยนคำพูดเป็นมนตรา
เนรมิตโชคชะตาด้วยตัวเอง

YOUR WORD IS YOUR WAND

โดย

FLORENCE SCOVEL SHINN

สุระ นวลประดิษฐ์

แปลและเรียบเรียง

จากต้นฉบับปี ค.ศ. 1928

วาจาประกาศิต

คัมภีร์เปลี่ยนคำพูดเป็นมนตรา เนรมิตโชคชะตาด้วยตัวเอง

Your Word Is Your Wand โดย Florence Scovel Shinn

จากต้นฉบับภาษาอังกฤษ ตีพิมพ์ครั้งแรก ค.ศ. 1928

แปลและเรียบเรียงภาษาไทยโดย สุระ นวลประดิษฐ์

จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย สำนักพิมพ์ โลฟลอง เลิร์น

สงวนลิขสิทธิ์ฉบับแปลและเรียบเรียงภาษาไทย โดย สุระ นวลประดิษฐ์

เนื้อหาในหนังสือเล่มนี้เป็นฉบับแปลและเรียบเรียงภาษาไทย โดยผู้แปลได้ถ่ายทอด เรียบเรียง และปรับภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านไทยร่วมสมัย โดยยังคงให้ความเคารพต่อเจตนารมณ์ แนวคิด และโครงสร้างสำคัญของต้นฉบับ

ห้ามคัดลอก ทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ จัดจำหน่าย แจกจ่าย บันทึกเสียง ถ่ายภาพ สแกน แปลงเป็นไฟล์ดิจิทัล เผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ หรือใช้ส่วนหนึ่งส่วนใดของฉบับแปลและเรียบเรียงภาษาไทยนี้ ในรูปแบบใด ๆ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของลิขสิทธิ์ฉบับภาษาไทย

การอ้างอิงข้อความบางส่วนเพื่อการแนะนำ วิจัย วิจารณ์ ศึกษา หรือเผยแพร่ความรู้ สามารถทำได้ตามขอบเขตที่เหมาะสม โดยต้องระบุชื่อหนังสือ ชื่อผู้เขียนต้นฉบับ และชื่อผู้แปลและเรียบเรียงภาษาไทยอย่างชัดเจน

หนังสือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษา การพัฒนาตนเอง และการใคร่ครวญทางความคิด เนื้อหาไม่ใช่คำแนะนำทางการแพทย์ กฎหมาย การเงิน หรือการรักษาโรค ผู้อ่านควรใช้วิจารณญาณ และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องเมื่อจำเป็น

ติดต่อสำนักพิมพ์ โลฟลอง เลิร์น

อีเมล: surabky@gmail.com

LINE OA: @unlimitedmindset

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำของผู้แปลและเรียบเรียง	1
บทที่ 1 พลังแห่งถ้อยคำ	5
บทที่ 2 ความสำเร็จ	11
บทที่ 3 ความอุดมสมบูรณ์	20
บทที่ 4 ความสุข	25
บทที่ 5 ความรัก	30
บทที่ 6 ความสัมพันธ์กับคู่ชีวิต	34
บทที่ 7 การให้อภัย	39
บทที่ 8 ถ้อยคำแห่งปัญญา	44
บทที่ 9 ความเชื่อมั่น	53
บทที่ 10 ความสูญเสีย	61
บทที่ 11 หนี้สินและความรู้สึกผิดค้าง	65
บทที่ 12 การขาย	71
บทที่ 13 การสัมภาษณ์และการพบปะสำคัญ	76
บทที่ 14 สิ่งนำทางชีวิต	81
บทที่ 15 ความมั่นคงภายใน	87
บทที่ 16 ความทรงจำ	90
บทที่ 17 แบบแผนชีวิตที่แท้จริง	94

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 18 สุขภาพ	101
บทที่ 19 ดวงตา	106
บทที่ 20 การหล่อเลี้ยงชีวิต	111
บทที่ 21 การฟัง	115
บทที่ 22 อาการปวดของร่างกาย และใจที่แข็งกระด้าง	119
บทที่ 23 สิ่งผิดภายในใจ	124
บทที่ 24 หัวใจ	129
บทที่ 25 สัตว์เลี้ยง	134
บทที่ 26 ธาตุและธรรมชาติ	138
บทที่ 27 การเดินทาง	143
บทที่ 28 เรื่องเล่าและข้อคิดเพิ่มเติม	147
บทที่ 29 บทส่งท้าย	158

คำนำของผู้แปลและเรียบเรียง

หนังสือเล่มนี้มีต้นกำเนิดจากงานเขียนคลาสสิกของ ฟลอเรนซ์ สโคเวล ชินน์ ผู้เขียนที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อแนวคิดเรื่องพลังของถ้อยคำ ความเชื่อมั่น จิตใต้สำนึก และการใช้ภาษาภายในเพื่อเปลี่ยนทิศทางชีวิต

ในยุคที่ต้นฉบับหนังสือเล่มนี้ถูกเขียนขึ้น (ปี ค.ศ. 1928) ภาษาของผู้เขียน มีรากฐานอยู่ในบรรยากาศทางความเชื่อของตะวันตกอย่างชัดเจน โดยเฉพาะภาษาที่เกี่ยวข้องกับศาสนาคริสต์ พระเจ้า พระคริสต์ พระประสงค์ และถ้อยคำจากคัมภีร์ไบเบิล ซึ่งเป็นภาษาที่ผู้อ่านในยุคนั้นเข้าใจคุ้นเคย และสามารถเชื่อมโยงได้อย่างเป็นธรรมชาติ

แต่เมื่อหนังสือเล่มนี้เดินทางมาถึงผู้อ่านภาษาไทยในวันนี้ บริบททางวัฒนธรรม ความเชื่อทางศาสนา และภาษาแตกต่างออกไป ผู้อ่านไทยจำนวนมากอาจไม่ได้มีพื้นฐานทางศาสนาคริสต์โดยตรง และถ้าแปลถ้อยคำเหล่านั้นแบบตรงตัวทั้งหมด อาจทำให้แก่นความหมายบางอย่างถูกบังไว้ด้วยระยะห่างทางวัฒนธรรม แทนที่ผู้อ่านจะเข้าถึงพลังของหนังสือได้ทันที กลับอาจรู้สึกวุ่นวายเป็นเรื่องราวของศาสนา หรือความเชื่อเฉพาะกลุ่มมากกว่าจะเป็นหลักคิดที่นำมาใช้กับชีวิตของตนเองได้

ด้วยเหตุนี้ ฉบับภาษาไทยเล่มนี้ จึงเลือกใช้แนวทาง “แปลและเรียบเรียง” มากกว่าการแปลแบบถอดคำต่อคำ จุดมุ่งหมายไม่ใช่ว่า

เปลี่ยนเจตนาของผู้เขียน แต่คือการพยายามพาเจตนาเดิมของผู้เขียน ให้เดินทางมาถึงผู้อ่านไทยอย่างลื่นไหล ชัดเจน และมีชีวิตมากที่สุด

คำบางคำในต้นฉบับที่มีน้ำหนักทางศาสนา จึงถูกถ่ายทอดใหม่ด้วยภาษาที่เป็นสากลมากขึ้น เช่น “ปัญญาของชีวิต” “พลังชีวิต” “ตัวตนที่ตื่นรู้ภายใน” “แบบแผนชีวิตที่แท้จริง” หรือ “สภาวะจิตใจที่ถูกต้อง” ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจแก่นของข้อความได้ โดยไม่จำเป็นต้องยึดติดกับกรอบความเชื่อใดความเชื่อหนึ่งโดยเฉพาะ

แก่นสำคัญของหนังสือเล่มนี้ ไม่ได้อยู่ที่การขอสั่งใจจากอำนาจภายนอกอย่างเลื่อนลอย แต่อยู่ที่การเรียนรู้ว่า ถ้อยคำที่เราพูดกับตนเองซ้ำ ๆ ภาพที่เราถือไว้ในใจ ความเชื่อที่เรายอมรับโดยไม่รู้ตัว และสภาวะจิตใจที่เราดำรงอยู่ ล้วนมีผลต่อการตัดสินใจ การมองเห็นโอกาส การตอบสนองต่อเหตุการณ์ และทิศทางชีวิตของเราอย่างลึกซึ้ง

ในฉบับภาษาไทยนี้ ผู้แปลและเรียบเรียงจึงเลือกใช้คำว่า “ถ้อยคำตั้งสภาวะจิตใจใหม่” เพื่อแทนส่วนที่ต้นฉบับเรียกว่า Affirmations เพราะสิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เพียงประโยคสวย ๆ สำหรับอ่านผ่านตา แต่เป็นถ้อยคำที่ผู้อ่านสามารถนำไปใช้พูดกับตนเอง เพื่อจัดระเบียบความคิด เปลี่ยนภาพภายใน ลดอำนาจของความกลัว และค่อย ๆ พาตนเองกลับเข้าสู่สภาวะที่สงบ มั่นคง และพร้อมลงมือทำมากขึ้น

การแปลรูปแบบนี้ตั้งใจให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์ในสามระดับ

ระดับแรก คือการอ่านเพื่อเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนอย่างชัดเจน
ขึ้น โดยไม่ติดขัดกับภาษาที่อาจห่างไกลจากบริบทไทย

ระดับที่สอง คือการอ่านเพื่อทบทวนตนเอง ว่าในชีวิตของเรา มี
ถ้อยคำใดที่เราพูดกับตนเองซ้ำ ๆ จนกลายเป็นข้อจำกัด มีความกลัวใดที่เรา
ถือไว้จนกลายเป็นภาพในใจ และมีความเชื่อใดที่เราอาจเปลี่ยนใหม่ได้อย่าง
อ่อนโยนกว่าเดิม

ระดับที่สาม คือการอ่านเพื่อนำไปใช้จริง ผู้อ่านสามารถเลือก
ถ้อยคำที่ตรงกับสถานการณ์ของตนเองมากที่สุด แล้วนำไปอ่าน ทบทวน
หรือกล่าวกับตนเองอย่างมีสติ ไม่ใช่เพื่อหลอกตัวเองว่าโลกไม่มีปัญหา แต่
เพื่อไม่ให้ใจของเราถูกปัญหาครอบครองจนมองไม่เห็นทางออก

ผู้แปลและเรียบเรียงขออภัยไว้ ณ ที่นี้ว่า หนังสือเล่มนี้ควรถูกอ่านใน
ฐานะ “หนังสือปรัชญาชีวิตและการพัฒนาตนเอง” ไม่ใช่คำสัญญาว่าทุกสิ่ง
จะเกิดขึ้นทันทีเพียงเพราะเราพูดออกมา ถ้อยคำมีพลังจริง แต่พลังของ
ถ้อยคำจะสมบูรณ์เมื่อมันนำไปสู่สภาวะใจที่ถูกต้อง การมองเห็นที่ชัดเจน
การตัดสินใจที่ดีขึ้น และการลงมือทำที่สอดคล้องกับความจริงของชีวิต

ในบางบท โดยเฉพาะเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความเจ็บป่วย
หรือปัญหาชีวิตที่ละเอียดอ่อน ผู้แปลและเรียบเรียงได้ปรับภาษาด้วยความ
ระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจว่า ความเจ็บป่วยหรือความทุกข์
ทั้งหมดเป็นความผิดของผู้ป่วยหรือผู้ประสบปัญหา ต้นฉบับเกิดขึ้นในยุคที่
วิหิตเรื่องจิตใจ ร่างกาย และชีวิตต่างจากปัจจุบัน การเรียบเรียงใหม่จึง

พยายามรักษาแก่นเรื่องพลังใจไว้ พร้อมทั้งทำให้เหมาะกับความเข้าใจของผู้อ่านยุคนี้มากขึ้น

สิ่งที่ควรได้รับความเคารพอย่างยิ่งคือ ฟลอเรนซ์ สโควเล ชินน์ เป็นผู้เขียนที่มองเห็นพลังของภาษาในระดับลึกมากก่อนยุคสมัยของเธอ เธอเชื่อว่ามนุษย์ไม่ได้เป็นเพียงเหยื่อของเหตุการณ์ภายนอก แต่ยังมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางชีวิตผ่านความคิด ถ้อยคำ ความเชื่อ และภาพภายใน แม้ภาษาบางส่วนของเธอจะเป็นภาษาของยุคสมัยนั้น แต่หัวใจของงานเขียนยังคงมีพลังอย่างน่าประหลาดใจจนถึงวันนี้

เมื่ออ่านด้วยใจที่เปิดกว้าง หนังสือเล่มนี้จะได้เพียงให้ “ถ้อยคำ” ชุดหนึ่งแก่เรา แต่จะช่วยให้เรากลับมาฟังภาษาที่เราใช้กับชีวิตของตนเองมากขึ้น เพราะหลายครั้ง ชีวิตของเราไม่ได้เปลี่ยนจากประโยคใหญ่โตที่เราประกาศต่อโลก แต่เริ่มเปลี่ยนจากประโยคเล็ก ๆ ที่เรากล่าวซ้ำกับตัวเองทุกวัน โดยที่ไม่มีใครเคยได้ยินนอกจากตัวเราเอง

ขอให้หนังสือเล่มนี้ เป็นเหมือนเพื่อนผู้ที่พูดกับเราอย่างสงบ ใจเย็น ที่ช่วยให้ผู้อ่านเลือกถ้อยคำที่จะพูดกับตัวเองได้อ่อนโยนขึ้น กล้าหาญขึ้น สงบขึ้น และตรงกับชีวิตที่ตนเองปรารถนาจะสร้างมากขึ้น

ด้วยความเคารพต่อต้านฉบับ ผู้เขียน และผู้อ่านทุกท่าน

สุระ นวลประดิษฐ์

ผู้แปลและเรียบเรียง

บทที่ 1

พลังแห่งถ้อยคำ

ถ้อยคำของมนุษย์ คือไม้กายสิทธิ์ที่ทรงพลัง

นี่คือหนึ่งในความจริงเก่าแก่ที่มนุษย์มักมองข้าม เราพูดทุกวัน คิดทุกวัน บ่นทุกวัน ตัดสินตนเองทุกวัน และหลายครั้งเราทำทั้งหมดนั้นโดยไม่รู้เลยว่า ถ้อยคำที่ผ่านออกจากปาก หรือดังซำอยู่ในใจ กำลังทำหน้าที่เหมือนคำสั่งเจียบ ๆ แต่เด็ดขาด ที่ถูกส่งลงไปยังส่วนลึกที่สุดของชีวิต และชีวิตเราจะเป็นตามนั้น

คนจำนวนมากเข้าใจว่าคำพูดเป็นเพียงเสียง เป็นเพียงประโยค เป็นเพียงสิ่งที่พูดแล้วก็ผ่านไป แต่ในทางของจิตใจ ถ้อยคำไม่เคยหายไปเฉย ๆ ถ้อยคำที่เราพูดด้วยอารมณ์รุนแรง ด้วยความเชื่อมั่น หรือด้วยความกลัว ซ้ำ ๆ มักค่อย ๆ กลายเป็นภาพ กลายเป็นความคาดหวัง และในที่สุดก็กลายเป็นท่าทีที่เราใช้เผชิญชีวิต

ด้วยเหตุนี้ มนุษย์จึงมีพลังที่จะเปลี่ยนสถานะที่ไม่พึงปรารถนาได้ ด้วยการใช้ถ้อยคำของตนเองอย่างมีสติ เขาอาจยกไม้กายสิทธิ์แห่งถ้อยคำขึ้นเหนือความทุกข์ แล้วเริ่มตั้งสถานะจิตใจใหม่เหนือความเศร้า เขาเรียกความเบิกบานเหนือความเจ็บป่วย เขาเรียกพลังแห่งชีวิตเหนือความขาดแคลน เขาเรียกความอุดมสมบูรณ์

ครั้งหนึ่ง มีผู้หญิงคนหนึ่งมาหาฉันเพื่อขอคำชี้แนะเรื่องความมั่งคั่ง
ในเวลานั้น เธอมีเงินติดตัวอยู่เพียงสองดอลลาร์เท่านั้น และดูเหมือนว่าทั้ง
โลกของเธอจะหดแคบลงเหลือเพียงเงินจำนวนนั้น

ฉันจึงบอกเธอว่า “เราจะอวยพรให้เงินสองดอลลาร์นี้ และรู้ว่า
ภายในชีวิตของคุณมีกระเป๋าแห่งความอุดมสมบูรณ์อยู่ใบหนึ่ง กระเป๋าใบนี้
ไม่มีวันพร่องลงอย่างแท้จริง เมื่อเงินไหลออก เงินก็จะไหลกลับเข้ามาในวิธี
ที่ถูกต้อง ถูกจังหวะ และงดงาม”

จากนั้นฉันกล่าวต่อว่า “ฉันมองเห็นกระเป๋าใบนั้นเต็มแน่นไปด้วย
เงิน เต็มจนแทบปิดไม่ลง มีทั้งธนบัตรสีเหลือง ธนบัตรสีเขียว เช็คลีชัมพู เช็ค
สีฟ้า เช็คลีขาว เหรียญทอง เหรียญเงิน และทรัพยากรทุกชนิดที่พร้อมจะ
หลั่งไหลเข้ามา ฉันเห็นมันพองออกด้วยความอุดมสมบูรณ์”

เมื่อเธอได้ยินเช่นนั้น เธอตอบว่า “ฉันรู้สึกได้เลยว่ากระเป๋าของฉัน
หนักขึ้น เหมือนมันเต็มไปด้วยเงินจริง ๆ”

ความเชื่อมั่นของเธอกลับคืนมาอย่างรวดเร็ว จนเธอมอบเงินหนึ่ง
ดอลลาร์จากสองดอลลาร์ที่เธอมี ให้แก่ฉันด้วยความเต็มใจ ฉันไม่กล้า
ปฏิเสธ เพราะหากฉันปฏิเสธด้วยความคิดว่า “เธอมีน้อยเกินกว่าจะให้” นั้น
เท่ากับฉันกำลังมองเห็นความขาดแคลนแทนเธอ สิ่งสำคัญในเวลานั้นคือ
ฉันต้องช่วยเธอรักษาภาพของความอุดมสมบูรณ์ไว้ให้มัน

ไม่นานหลังจากนั้น เธอได้รับเงินเป็นของขวัญจำนวนหกพัน ดอลลาร์

ความเชื่อมั่นที่ไม่หวาดกลัว และถ้อยคำที่กล่าวออกไปจากสภาวะ ใจอันมั่นคง ได้เปิดทางให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น

ถ้อยคำเรื่อง “กระเปาะแห่งความอุดมสมบูรณ์” มีพลังมาก เพราะ มันสร้างภาพในใจได้ชัดเจน เมื่อเราใช้คำว่า “เต็มแน่น” หรือ “อัดแน่นไป ด้วยเงิน” จิตใจแทบเป็นไปไม่ได้เลยที่จะไม่เห็นภาพบัญชีธนาคาร หรือ กระเปาะสรวงศ์ที่เต็มไปด้วยทรัพยากร

จินตนาการคือหนึ่งในพลังสร้างสรรค์ที่สำคัญที่สุดของมนุษย์ แต่ จินตนาการจะทำงานได้ดี เมื่อถ้อยคำที่เราใช้สามารถจุดประกายภาพ ภายในได้ทันที เราจึงต้องเลือกคำพูดอย่างระมัดระวัง เลือกคำที่ทำให้ใจ เห็นภาพของผลลัพธ์ที่เราปรารถนา ไม่ใช่คำที่ตอกย้ำภาพของสิ่งที่เรากลัว

อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรบังคับภาพในใจแบบแข็งกระด้าง หรือฝืน บังคับอย่างทุกซ์ทรมาน ไม่ควรพยายามเค้นจินตนาการด้วยความตึงเครียด แต่ควรปล่อยให้ความคิดที่ถูกต้องสว่างวาบขึ้นมาเองจากส่วนลึกของจิตใจ เมื่อภาพนั้นเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ มนุษย์ก็เริ่มทำงานสอดคล้องกับ แบบแผนชีวิตที่แท้จริงของตนเอง มนุษย์จำเป็นต้องรู้ความจริงของทุก สถานการณ์ที่เข้ามาเผชิญ ไม่ใช่ความจริงตามภาพลวงตาของความกลัว แต่ เป็นความจริงในระดับที่ลึกกว่า

ความขาดแคลนไม่ใช่ความจริงสุดท้ายของชีวิต ข้อจำกัดไม่ใช่ความจริงสูงสุดของมนุษย์ เมื่อคนเรายกไม้กายสิทธิ์แห่งถ้อยคำขึ้นโบกเหนือพื้นที่แห่งแล้งในชีวิต ทะเลทรายภายในย่อมเริ่มผลิดอกออกผลขึ้นมาได้อีกครั้ง

ความกลัว ความสงสัย ความกังวล ความโกรธ และความขุ่นเคือง ล้วนเป็นพลังที่บั่นทอนร่างกายและจิตใจ มันทำให้ระบบประสาทสั้นไหว ทำให้มนุษย์สูญเสียความสงบ และทำให้เรามองชีวิตผ่านหมอกของความหวาดระแวง หากปล่อยไว้เนิ่นนาน สภาวะเหล่านี้จะกัดกินความสุข สุขภาพ และความสามารถในการตัดสินใจของมนุษย์อย่างเงียบ ๆ

ความสุขและสุขภาวะที่แท้จริง จึงต้องได้รับการฝึกฝนผ่านการดูแลธรรมชาติทางอารมณ์ของตนเอง คนที่ยังถูกอารมณ์ดึงไปมาอยู่ตลอดเวลา ย่อมยังไม่สามารถใช้พลังของถ้อยคำได้เต็มที่ เพราะถ้อยคำที่ออกมาจากใจที่ปั่นป่วน มักเป็นถ้อยคำที่สร้างความปั่นป่วนต่อไป

พลังที่แท้จริงเคลื่อนไหวได้ แต่ไม่ถูกสิ่งภายนอกทำให้หวั่นไหว

เมื่อมนุษย์สามารถยืนอยู่อย่างสงบ สุขุม มีใจเป็นปกติ กินได้นอนหลับ รู้สึกพอใจและมั่นคง แม้สิ่งที่ปรากฏตรงหน้าจะยังไม่เป็นใจ เมื่อนั้นเขาเริ่มก้าวเข้าสู่ความเป็นนายเหนือสภาวะภายในของตนเองแล้ว และเมื่อเขาคุมสภาวะภายในได้ เขาก็เริ่มมีพลังมากขึ้นในการรับมือกับสภาพภายนอก

ถ้อยคำของเขาจึงกลายเป็นไม้กายสิทธิ์ เขาสามารถเปลี่ยนความล้มเหลวที่ดูเหมือนจริง ให้กลายเป็นบันไดสู่ความสำเร็จ เขารู้ว่าความอุดมสมบูรณ์ของชีวิตไม่ได้หมดลงง่าย ๆ และสิ่งที่เขาต้องการอย่างแท้จริง ย่อมมีทางปรากฏขึ้นในโลกภายนอก เมื่อเขาสามารถตั้งสภาวะจิตใจให้สอดคล้องกับมันได้

มีตัวอย่างหนึ่งเกิดขึ้นกลางทะเล ผู้หญิงคนหนึ่งตื่นขึ้นในตอนเช้าแล้วได้ยินเสียงแตรสัญญาณเตือนว่ามีหมอกกลางจัดตั้งอยู่ไม่ไกล หมอกหนาทึบปกคลุมผืนน้ำจนแทบมองไม่เห็นสิ่งใด และดูเหมือนไม่มีวิ้วแวว่ามันจะจางลงง่าย ๆ

ทันใดนั้น เธอกล่าวถ้อยคำขึ้นว่า “ในปัญญาสูงสุดของชีวิต ไม่มีหมอกที่บดบังหนทาง ขอให้หมอกนี้ถูกยกออกไป ฉันขอบคุณสำหรับแสงอาทิตย์ที่กำลังปรากฏ”

ไม่นานหลังจากนั้น แสงอาทิตย์ก็ส่องออกมา

เรื่องนี้เป็นภาพเปรียบเทียบที่งดงามมาก เพราะมนุษย์ทุกคนต่างมีหมอกบางอย่างในชีวิต หมอกนั้นอาจเป็นความขาดแคลนทางการเงิน ความสับสนในความรัก ความสุขที่หายไป สุขภาพที่อ่อนแอ หรืออนาคตที่มองไม่ชัด

แต่ไม่ว่าหมอกนั้นจะเป็นอะไร มนุษย์ยังคงมีพลังที่จะยกมันออก
จากจิตใจของตนเองได้ ด้วยถ้อยคำที่กล่าวจากความเชื่อมั่น จากความสงบ
และจากการมองเห็นแสงสว่างก่อนที่แสงนั้นจะปรากฏแก่สายตา

จงขอบคุณแสงอาทิตย์ไว้ก่อน เพราะบางครั้ง แสงไม่ได้หายไปไหน
เลย เพียงแต่ใจของเราที่ยืนอยู่กลางหมอกเท่านั้นเอง

บทที่ 2

ความสำเร็จ

มีถ้อยคำบางถ้อยคำ และภาพบางภาพ ที่สามารถประทับลงไป ในจิตใต้สำนึกของมนุษย์ได้อย่างลึกซึ้งกว่าถ้อยคำทั่วไป

ครั้งหนึ่ง มีชายคนหนึ่งมาหาฉัน เพื่อขอให้ฉันกล่าวถ้อยคำสำหรับงานที่เหมาะสมกับชีวิตของเขา ฉันจึงให้ถ้อยคำประโยคหนึ่งแก่เขาว่า “ดูเถิด ประตูแห่งโชคชะตาได้เปิดอยู่ตรงหน้าคุณแล้ว และจะไม่มีใครปิดมันได้” แต่ดูเหมือนว่าประโยคนั้นยังไม่กระทบใจเขามากนัก ฉันจึงเพิ่มแรงบันดาลใจให้เขาด้วยการกล่าวต่อว่า “และจะไม่มีใครปิดมันได้ เพราะประตูบานนั้น ถูกตอกยึดไว้ให้เปิดอยู่ตลอดไปแล้ว”

ทันทีที่ได้ยินเช่นนั้น เขาเหมือนถูกปลุกให้ตื่นขึ้นทั้งตัว สีหน้าของเขาเปลี่ยนไป รวากับมีไฟบางอย่างสว่างขึ้นในใจ เขาจากไปด้วยความรู้สึกเบิกบานเหมือนกำลังเดินอยู่บนอากาศ และภายในเวลาไม่กี่สัปดาห์ เขาก็ได้รับการเรียกตัวไปยังเมืองไกลแห่งหนึ่ง เพื่อรับตำแหน่งงานอันยอดเยี่ยมซึ่งเกิดขึ้นในวิธีที่แทบไม่น่าเชื่อ

อีกตัวอย่างหนึ่ง เป็นเรื่องของผู้หญิงคนหนึ่งที่กำลังทำตามสัญญาตญาณภายในของตนเองอย่างไม่หวาดกลัว เธอเคยทำงานรับเงินเดือนเล็กน้อย วันหนึ่งหลังจากอ่านหนังสือ *The Game of Life and*

How to Play It ของฉัน ความคิดหนึ่งก็สว่างวาบขึ้นมาในใจว่า เธอควร เริ่มต้นธุรกิจของตนเอง เปิดร้านน้ำชาและร้านขนมเล็ก ๆ

ในตอนแรก ความคิดนี้ทำให้เธอตกใจไม่น้อย เพราะมันดูใหญ่เกินกว่าชีวิตของเธอในเวลานั้น แต่ความคิดนั้นไม่ยอมหายไป มันยังคงกลับมาเคาะประตูใจเธอซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนในที่สุดเธอก็ตัดสินใจก้าวออกไปอย่างกล้าหาญ เธอหาสถานที่ เปิดร้าน และจัดหาผู้ช่วย

เธอกล่าวถ้อยคำตั้งสภาวะจิตใจใหม่ เพื่อเปิดทางแห่งทรัพยากร เพราะเธอไม่มีเงินทุนมากพอจะรองรับกิจการนั้น แต่สิ่งที่จำเป็นก็ค่อย ๆ เดินทางมาหาเธอในวิธีที่น่าประหลาดใจ และร้านก็เปิดขึ้นได้จริง ตั้งแต่วันแรก ร้านของเธอเต็มไปด้วยผู้คน และต่อมาก็แน่นจนผู้คนต้องยืนต่อแถวรอ

วันหนึ่งเป็นวันหยุด ผู้ช่วยของเธอเริ่มใจเสียและพูดกันว่า วันนี้คงทำยอดขายไม่ได้มากนัก แต่ผู้หญิงคนนั้นกลับตอบอย่างมั่นคงว่า ชีวิตคือแหล่งสนับสนุนของเธอ และทุกวันเป็นวันที่ดีได้ หากใจของเรายืนอยู่ในสถานะที่ถูกต้อง บ่ายวันนั้น เพื่อนเก่าคนหนึ่งแวะเข้ามาดูร้าน และซื้อขนมหนึ่งกล่องหนักสองปอนด์ เขายื่นเช็คให้เธอ เมื่อเธอก้มลงดู จึงพบว่าเช็คนั้นมีมูลค่าหนึ่งร้อยดอลลาร์

ดังนั้น วันนั้นจึงเป็นวันที่ดีจริง ๆ หนึ่งร้อยดอลลาร์สำหรับขนมหนึ่งกล่อง ภายหลังเธอมักเล่าเสมอว่า ทุกเช้าเมื่อเธอเดินเข้าไปในร้าน เธอ